

[Juu.]

ellers nok opfordre til en fornuftig Økonomi, ikke blot i den enkelte private Bedrift, men ogsaa i vor Samfundshusholdning.

Det er for os meningsløst, at Landbrugserhvervet stadig skal holdes nede paa et saadant Niveau, at det næppe kan trække Vejret, saaledes at Staten Gang paa Gang skal træde til med Morfinindsprøjtninger. Den Maade at søge Landets Hovederhverv opretholdt paa vil uhjælpeligt føre Erhvervets Udøvere længere og længere ud i Fattigdom, og det betager den gode Landbonngdom Lysten til at lægge Evner og Kræfter i en Landbrugsbedrift, naar de paa Forhaand kun har Udsigt til at skulle gaa til Staten, hver Gang de skal lave det mindste i Bedriften. Jeg skulde mene, at Tidens Tale til os stærkt og alvorligt minder os om, hvad det betyder for vort Samfund som Helhed, at vort valutaskabende Erhvervsliv har sin produktive Kraft i Behold.

Af Udvalgsbetænkningen fremgaar, at der ikke i Udvalget er opnaaet Enighed om § 9 i Lovforslaget. Jeg skal ikke her komme ind paa en nærmere Omtale af denne Paragraf, da lignende Forhold tit har været drøftet her i Tinget. Jeg skal blot over for Regeringspartierne stadige Opfordring til sagligt Samarbejde sige, at det vilde styrke Mulighederne for et saadant Samarbejde, hvis Regeringspartierne selv i Praksis viste Vilje dertil. Her er igen en Lejlighed. Der er ingen som helst saglig Begrundelse for at opretholde § 9. Det nytter ikke at sige, at den skulde betyde noget for de arbejdsløse. Der bliver ikke en Times mere Arbejde, selv om denne Paragraf fastholdes. Den er Lovforslagets saglige Formaal ganske uvedkommende, og hvis Regeringspartierne stadig vil opretholde den, viser de efter mit Skøn ikke megen Vilje til Samarbejde, tværtimod — paa Jysk kalder vi det Stædighed.

Venstre har, som sagt, i Udvalget vist Vilje til sagligt Samarbejde om Gennemførelse af det Lovforslag, der her foreligger, og derved har vi indfriet det Løfte, vi gav ved Lovforslagets første Behandling. Nu staar det til Regeringspartierne at kvittere derfor ved at fjerne denne usaglige Anstødssten i Lovforslaget og dermed aabne Mulighed for Lovforslagets Gennemførelse paa bred Basis.

Jeg skal anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Mindretallets Ændringsforslag og derved vise Offentligheden, at over for Lovgivningsmagten er enhver arbejdsvillig Borger, hvad enten han er Ejer af 10 eller 100 Tdr. Land, og hvad enten han er Fagforeningsmedlem eller ikke, lige god.

Grønning: Jeg anbefaler at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag Nr. 1—7 og det af Mindretallet stillede Ændringsforslag Nr. 8 til § 9.

§ 9 har i og for sig ingen reel Betydning. Det reelle Formaal er allerede opfyldt i § 6. Den har altsaa kun den Betydning, at en udentings Organisation har kunnet sætte sit Stempel paa Lovforslaget. Det er vi givetvis imod og maa derfor henstille til Tingets Medlemmer at stemme denne Paragraf ud.

Hvad betyder nu Loven som saadan? Den betyder efter min Formening et Skridt i Retning af en bedre Udnyttelse af visse Foderafgrøder, som der ingen øjeblikkelig Anvendelse er for. Loven kan altsaa blive en Støtte for den enkelte Landmand, som benytter sig af Loven, men den kan ogsaa betyde en Valutabesparelse. Det ser man bl. a. fra et af vore Nabolande, hvor man har kunnet sætte Mængden af det indførte Kraftfoder ned med op imod Halvdelen under Bevarelsen af den hidtidige Mælkeproduktion. Men Forholdene kan jo være forskellige i de forskellige Lande, og her i Landet tror jeg, at vi med Hensyn til Konservering af vore Grøntfoderafgrøder stort set vil blive ved at følge de Metoder, vi hidtil har fulgt, tillempet efter Tidens Krav, men saaledes at Høbjærgning stadig bliver Nr. 1. Men ved Siden af er det givet, at paa de Tider af Aaret, tidligt Foraar og sent Efteraar, hvor Høbjærgning ikke kan finde Sted, vil det være en betydelig Fordel for Landmændene at kunne ensilere, altsaa konservere deres Foderafgrøder paa en anden Maade, saaledes at Tabet bliver det mindst mulige. Dette er der dobbelt Anledning til just i disse Tider.

Naar jeg nævner, at Forslaget kan være af valutabesparende Karakter, vil jeg gerne have Lov til at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et andet Forhold inden for Landbruget, som ganske vist ikke